

Mlýnská ulice

objekt č. 08 | Mlýnská, Teplice

Dnešní Mlýnská ulice vznikla mezi dvěma masivy, dříve nazývanými Mont de Ligne a Královská výšina. Jejich velkou část odtěžili obyvatelé Teplic jako stavební materiál. Toto poměrně malé údolí tvaroval po miliony let mohutný horký pramen, který vyvěral na místě dnešního lázeňského domu Beethoven. I přestože dnes už neexistující potok, nazývaný Katzbach, neboli Kočičí potok, měřil přibližně pouhých 650 metrů, měl díky síle vřídla veškeré předpoklady k tomu, aby zde lidé postavili mlýny.

První dosud známá písemná zmínka o mlýnech na Kočičím potoce pochází z roku 1468. Městská kniha uvádí čtyři mlýny na tomto úseku a pátý mlýn prosetický. Jednalo se o první stavby za hradbami středověkých Teplic. Postupně k nim přibývaly další, ale domů dlouho nebylo více než deset. Zlom nastal po požáru města roku 1793. Z pohromy se město vzpamatovalo poměrně rychle a dokonce se začalo ještě více rozvíjet. První směr, kterým se Teplice rozrůstaly, byla právě Mlýnská ulice spojující Teplice a Šanov. Také tudy směřovala silnice do Prahy.

V roce 1815 zde stálo 21 domů a brzy k nim přibyly další. Tehdy lidé odtěžili skálu, do které částečně zahloubili i své domy. Zbytky sklepů a různých místností jsou zde patrné dodnes. Celá Mlýnská ulice měla převážně klasicistní charakter, byť v druhé půli 19. století byla zástavba doplněna, někdy i nahrazena stavbami historizujícími, ale také secesními. Ze stejné doby pocházejí i řadové domy na Laubeho náměstí a také budova dnešní pošty, která byla původně postavena jako Hotel U krále Pruského. V polovině téhož století vznikla vybudováním vnitrobloku také tzv. Malá Mlýnská ulice, kde se nacházely převážně menší domy a dvory.

Mlýnská kola se v této ulici zastavila v době, kdy vyschlo vřídlo, tedy roku 1879. Mlýny proto postupně zanikaly. Na místě tzv. Horního mlýna byly roku 1872 postaveny Císařské lázně, jejichž současnou podobu vytvořil známý architekt Max Loos von Losimfeldt. Na protější straně Laubeho náměstí vystavěl teplický právník a zastupitel Dr. Stradal výstavný rodinný dům U cara ruského opět podle plánů Maxe Loose. Na místě dalšího mlýna vybudoval kníže Schwarzenberg pseudorenesanční bytový dům.

V Mlýnské ulici stálo před 2. světovou válkou přibližně 60 domů. Válka i změna společenského režimu přinesla této ulici postupný zánik. Nejprve proběhla demolice domů, které byly značně poškozené. Do oprav se neinvestovalo a zbylé domy chátraly dál. Poslední objekty byly zbořeny roku 1987. Z části je měl nahradit nový lázeňský dům, který ale nebyl nikdy dostavěn a dodnes jeho torzo trčí v prázdném a smutném prostoru, který býval kdysi půvabnou součástí lázeňského města.